

Sygnatura akt II C 2411/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 18 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie II Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Matias - Smolińska

Protokolant: sekr. sądowy K. R.-S.

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2018 r. S.

na rozprawie sprawy z powództwa Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P.

przeciwko B. K.

- inne bez symbolu i o symbolu wyżej niewymienionym

oddala powództwo.

Sygn. akt II C 2411/16

UZASADNIENIE

Powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. wniosła o zasądzenie od pozwanej B. K. kwoty 6.397,76 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5.760,19 zł od dnia 9 czerwca 2016r. do dnia zapłaty a od kwoty 637,57 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2400 zł oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwanej przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu nr (...) położonego przy ul. (...) w P., mieszczące się w jej zasobach mieszkaniowych. Podniosła, iż pozwana w sposób nieuprawniony dokonała ingerencji w instalację centralnego ogrzewania poprzez czerpanie energii wskutek jej przepływu z lokali sąsiednich. W ocenie powódki, takimi działaniami pozwana wypaczyła wynik rozliczeń. Powódka wyjaśniła, iż po ujawnieniu działań pozwanej wydała decyzję o rozliczeniu należności za ogrzewanie przy zastosowaniu stawki ryczałtowej i wezwała pozwaną do ponownego zamontowania głowic do dnia 30 września 2014r. Pozwana złożyła reklamację, w której potwierdziła fakt manipulacji przy głowicach i zwróciła się o rozliczenie wg wskazań podzielnika, czego Zarząd nie uwzględnił.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 13 września 2016r.(k. 74) Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwana od powyższego orzeczenia wywiodła sprzeciw (k. 80-81) wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu zaprzeczyła, aby dokonała ingerencji w instalację centralnego ogrzewania, zaś naliczona opłata nie odpowiada rzeczywistemu zużyciu przez nią ciepła. Pozwana podniosła, iż na jednej kopii protokołu odczytu podzielników widnieje podpis, który nie został naniesiony przez nią.

W piśmie procesowym z dnia 4 stycznia 2017r. (k. 96-98) powódka podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. W ocenie powódki, pozwana wnosząc sprzeciw naruszyła powagę rzeczy osądzonej z uwagi na postępowanie, które toczyło się pod sygn. I C 458/15. Powódka podniosła także, że zarzut sfalszowanego podpisu na protokole odczytu jest absurdalny, gdyż już w przywołanym wyżej postępowaniu zostało wyjaśnione, że nakreślony napis

(...) pochodzi od J. F., który w ten sposób ułatwiał sobie odszukiwanie potrzebnych protokołów i nikt nigdy nie twierdził, że jest to podpis pozwanej. W ocenie powódki twierdzenia pozwanej są sprzeczne z zasadami wiedzy technicznej i logicznego rozumowania, albowiem tylko demontaż zaworów powoduje całkowite odcięcie grzejnika od dopływu ciepła. Wyjaśniła, że wobec demontażu przez pozwaną głowic termostatycznych lokal nie może być rozliczony na podstawie wskazań podzielników, lecz zgodnie z regulaminem i uchwałą Zarządu ryczałtem. Ustalenie takiej należności sprowadza się do obliczenia iloczynu powierzchni użytkowej lokalu i stawki ryczałtu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. K. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...) w P., należące do zasobów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P.. Lokal ma powierzchnię użytkową 55,40 m².

Bezsporne, nadto dowód:

- stwierdzenie przejścia prawa do lokalu z dnia 17 maja 2007r. k. 9,
- wykaz osób zameldowanych k. 11,

W 2012r. przed rozpoczęciem sezonu grzewczego 2012/2013 Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. w całych zasobach dokonała wymiany głowic na zaworach grzejników, na głowice termostatyczne, które otwierają zawór i dopływ ciepłej wody do grzejnika w przypadku, gdy temperatura w pomieszczeniu spada poniżej 16 stopni C.. Jednocześnie uchwałą Rady Nadzorczej Spółdzielni dokonano zmiany Regulaminu zasad rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi oraz ustalania opłat za użytkowanie lokali Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. poprzez dodanie § 47 ust. 3 o treści: „Lokale (pomieszczenia) opomiarowane, w których instalacja grzewcza nie będzie wyposażona w działające automatycznie regulatory dopływu ciepła do grzejników, umożliwiające uzyskanie w pomieszczeniach temperatury niższej od obliczeniowej, jednak nie niższej niż 16 stopni C. w pomieszczeniach o temperaturze obliczeniowej 20 stopni C., będą traktowane, jako pomieszczenia nieopomiarowane. (Podstawa prawna - § 134 ust. 5 i 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12.04.2002r. w sprawie warunków technicznych, jakimi powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie Dz. U. Nr 75/2002 poz. 690 wraz z późniejszymi zmianami). Uchwała ta nie została zaskarżona.

Dowód:

- statut k.24-44,
- regulamin k. 45-64,
- uchwała nr 164/2014 k. 65,
- stawka ryczałtu k. 66,68,
- uchwała nr 117/2013 k. 67,
- uchwała nr 118/2013 wraz z uzasadnieniem k. 69-70,
- informacja k. 71,
- zeznania W. S. k.159-160,

Rozliczenie kosztów ogrzewania w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. dokonywane jest na podstawie obowiązującego regulaminu zasad rozliczania kosztów gospodarki zasobami mieszkaniowymi oraz ustalania opłat za używanie lokali. Koszty za centralne ogrzewanie ustalane są w oparciu o wskazania urządzeń pomiarowych. Kosztem dostawy energii cieplnej są wydatki ponoszone przez spółdzielnię mieszkaniową (...) za ciepło dostarczone przez dostawcę. Podziału kosztów zakupu ciepła na centralne ogrzewanie

i podgrzanie ciepłej wody użytkowej dokonuje się w proporcjach wynikających z odczytów ilości ciepła pobranego i zamówionej mocy cieplnej w węzłach. Całkowite koszty dostawy ciepła rozlicza się z podziałem na koszty stałe i koszty zmienne, odrębnie dla centralnego ogrzewania i podgrzania wody. Koszty centralnego ogrzewania ewidencjonuje się z uwzględnieniem odczytów ilości ciepła pobranego z poszczególnych węzłów, przy czym jednostką rozliczeniową jest m² powierzchni użytkowej lokali w poszczególnych budynkach zasilanych z danego węzła. Opłaty za centralne ogrzewanie ustala się na podstawie kosztów rzeczywistych, które obejmują wydatki ponoszone na zakup ciepła oraz wydatki za rozliczenie kosztów indywidualnych, w tym za obsługę elektronicznych podzielników kosztów. Okres rozliczeniowy kosztów centralnego ogrzewania wynosi 12 miesięcy i zaczyna się 1 sierpnia a kończy 31 lipca następnego roku.

Przedsiębiorstwem rozliczającym koszty centralnego ogrzewania w Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T..

D o w ó d:

- statut k.24-44,
- regulamin k. 45-64,
- zeznania W. S. k.159-160,

W dniu 21 maja 2014 r. na zlecenie powódki w lokalu należącym do pozwanej został wykonany odczyt jednostek na podzielnikach, przez pracowników firmy (...). Wynik odczytu był następujący: kuchnia – 7060, pokój (...), pokój (...). Na protokole odczytu naniesiono notatkę podpisaną przez M. C., według której, w wyniku przeprowadzonej kontroli instalacji centralnego ogrzewania w mieszkaniu pozwanej stwierdzono brak głowic termostatycznych na zaworach, a same zawory zostały odcięte za pomocą pokręteł odcinających.

Na dokumencie protokołu odczytu podzielników kosztów z dnia 21 maja 2014r., w pozycji „podpis lokatora” naniesiony został podpis, który nie został nakreślony przez B. K..

Pismem z dnia 5 września 2014r. powódka poinformowała pozwaną, że w związku z ujawnioną podczas kontroli w dniu 21 maja 2014r. ingerencją w instalację centralnego ogrzewania Zarząd Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w P. podjął decyzję o rozliczeniu ryczałtowym pomieszczeń, w których taka ingerencja miała miejsce. Jednocześnie wezwano do ponownego zamontowania głowic termostatycznych do dnia 30 września 2014r.

W odpowiedzi z dnia 28 września 2014r. pozwana poinformowała Spółdzielnię Mieszkaniową (...) w P., że wymieniła tylko jedną głowicę w kuchni z uwagi na częste otwieranie w tym pomieszczeniu okna i wniosła o rozliczenie za sezon grzewczy 2013/2014 wg wskazań podzielnika bądź średniego zużycia z ostatnich trzech lat.

W dniu 1 października 2014r. pracownik D. (...) powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej potwierdził montaż głowic termostatycznych we wszystkich pomieszczeniach lokalu mieszkalnego pozwanej.

Pismem z dnia 7 października 2014r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w P. poinformowała pozwaną, że rozliczenie za sezon 2013/2014 zostanie naliczone ryczałtowo.

Koszty ogrzewania lokalu pozwanej wyliczony został na kwotę 5760,19 zł, w tym opłata ryczałtowa za pomieszczenia o powierzchni 55,40 m² w wysokości 7.159,90 zł ustalona według stawki 10,77 zł/m², którą pomniejszono o opłatę zaliczkową.

Pismem z dnia 13 czerwca 2016r. powódka wezwała B. K. do zapłaty zadłużenia wynikającego z rozliczenia kosztów ogrzewania za okres rozliczeniowy 2013/2014.

D o w ó d:

- protokół odczytu podzielników kosztów k. 12,
- rozliczenie kosztów ogrzewania k. 13,
- potwierdzenie odbioru blankietów k. 14-15,
- pismo z dnia 05.09.2014r. k. 16,
- odwołanie z dnia 28.09.2014r. k. 17,
- pismo z dnia 07.10.2014r. k. 18,
- zestawienie należności k. 19-22,
- analiza naliczenia odsetek k. 23,
- regulamin k. 45-64,
- pismo z dnia 13.06.2016r.,
- zeznania pozwanej k. 103-104,
- pisemna opinia biegłej z zakresu badań dokumentów W. K. k. 118-124,
- zeznania W. S. k.159-160,
- zeznania J. F. k. 161

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania stanowił art. 4 ust. 1, 1¹ i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1222 ze zm.).

Art. 4. 1. Członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu.

1¹. Osoby niebędące członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, są obowiązane uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach (...).

6. Za opłaty, o których mowa w ust. 1-2 i 4, odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni, właścicielami lokali niebędącymi członkami spółdzielni lub osobami niebędącymi członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu.

Stan faktyczny w sprawie sąd ustalił na podstawie przywołanych w dalszej części uzasadnienia dowodów odpowiednio do ich mocy dowodowej. Dowody z dokumentów prywatnych oceniono, jako potwierdzenie wyłącznie tego, że osoby, które je podpisały złożyły zawarte w nich oświadczenia. Zeznania świadków i stron, obrazujące genezę sporu stron,

w istocie okazały się nieprzydatne dla rozstrzygnięcia okoliczności ważkich dla ustalenia czy dochodzona pozwem wierzytelność istnieje.

Powódka dochodziła w niniejszej sprawie należności z tytułu kosztów ogrzewania powstałych w sezonie grzewczym 2013/2014 co wprost wynikało z dokumentów dołączonych do pozwu, a w szczególności rozliczenia.

Nie budzi żadnych zastrzeżeń, że pozwana B. K., której przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego położonego w zasobach powodowej Spółdzielni jest zobowiązana do ponoszenia kosztów związanych z eksploatacją tego lokalu. Istota sporu sprowadzała się do rozstrzygnięcia, czy powódka jest uprawniona do żądania od pozwanej kwoty 5.760,19 zł tytułem kosztów centralnego ogrzewania lokalu w sezonie grzewczym 2013/2014 rozliczonych ryczałtowo oraz odsetek od tej należności. W oparciu o zaoficerowany przez strony materiał dowodowy, zgłoszone wnioski oraz przy uwzględnieniu podniesionych przez strony twierdzeń i zarzutów Sąd doszedł do przekonania, że powódka nie wykazała zasadności swojego żądania.

Według obowiązującej w procesie cywilnym zasady rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c.), na powódzie spoczywa obowiązek wykazania faktów, z których wywodzi dochodzone roszczenie – co do zasady i wysokości, zaś obowiązek dowodowy pozwanego obejmuje fakty tamujące lub niweczące roszczenie powoda. Należy przy tym mieć na względzie oczywistą prawidłowość, iż obowiązek dowodzenia po stronie pozwanej aktualizuje się dopiero w przypadku skutecznego wywiedzenia jej odpowiedzialności przez powoda. Dlatego też powinnością sądu jest w pierwszej kolejności ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne uzasadniające zgłoszone żądanie, a w razie pozytywnego przyjęcia w tym zakresie, rozstrzygnięcie o zarzutach strony przeciwnej. Jeśli zaś takiego ustalenia dokonać nie można, to fakt ten samoistnie niweczy zasadność powództwa niezależnie od skuteczności podjętej przez pozwanego linii obrony.

Sąd dokonuje ustaleń w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia zgodnie z regułami określonymi w rozdziale „Przedmiot i ocena dowodów” art. 227-234 k.p.c. Zasadą jest, że ustalenie faktu istotnego dla rozstrzygnięcia następuje na podstawie zaoficerowanych przez strony dowodów, ocenionych zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. tj. przy uwzględnieniu ich wiarygodności i mocy dowodowej na podstawie reguł logiki i doświadczenia życiowego. Nie wymagają dowodu fakty powszechnie znane (art. 228 § 1 k.p.c.), fakty znane sądowi z urzędu (art. 228 § 2 k.p.c.), fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.). Stosownie do art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane. Sąd może również uznać za ustalone fakty na podstawie domniemania faktycznego (art. 231 k.p.c.). Twierdzenie strony nie stanowi natomiast dowodu i przy braku dodatkowych warunków przewidzianych we wskazanych przepisach, nie może stanowić podstawy ustaleń.

Należy w tym miejscu podkreślić, iż zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zasadą jest zatem, że Sąd dokonuje ustaleń na podstawie materiału zaoficerowanego przez strony. Regulacja zawarta w zdaniu drugim tego przepisu wprawdzie umożliwia dopuszczenie przez sąd dowodu niezgłoszonego przez stronę, jednakże ma ona charakter wyjątkowy i nie może być stosowna z oderwaniem od zasady kontrydiktoryjności i równości stron w procesie. Regułą bowiem jest, że inicjatywa dowodowa należy do stron i sąd nie jest uprawniony do wyręczenia ich w tym zakresie, albowiem w przeciwnym razie przyjąłby rolę ich pełnomocnika. Zasada prowadzenia postępowania dowodowego w ramach wniosków stron winna w szczególności znaleźć zastosowanie w przypadku, gdy obie strony są reprezentowane przez zawodowych pełnomocników.

Omówiony wyżej obowiązek dowodowy oznacza dla powoda konieczność przedstawienia dowodów na okoliczności, z których wywodzi on swoje roszczenie. Podjęcie inicjatywy dowodowej jest tym bardziej niezbędne, jeśli pozwany zaprzecza twierdzeniom pozwu. Zakres i skuteczność podjętej inicjatywy dowodowej przez powoda przesądza o wyniku procesu.

Przenosząc powyższe reguły na grunt niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że roszczenie nie zostało wykazane. Powódka na potwierdzenie istnienia żądania i jego wysokości przedłożyła protokół odczytu podzielników,

który zgodnie z Regulaminem jest podstawą do wyliczenia kosztów zużytego ogrzewania w lokalu. Na protokole odczytu wymagany jest, co potwierdził w swoich zeznaniach W. S.- podpis dwóch osób z firmy (...) oraz pełnoletniej osoby ze strony właściciela mieszkania. Brak podpisu osoby upoważnionej powoduje, iż protokół taki nie jest uwzględniany.

Podkreślenia również wymaga, że zgodnie z art. 227 kpc przedmiotem dowodu są fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenia, a zatem przede wszystkim te, które decydują o powstaniu danego roszczenia, tak co do zasady, jak i wysokości. Sąd pomija wnioski dowodowe, które nie zmierzają do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia, jak również takie, które - z uwagi na rodzaj zgłoszonego dowodu - nie dają możliwości ustalenia na jego podstawie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia.

Wbrew przywołanym regułom powódka nie przedstawiła żadnych dowodów pozwalających na ustalenie, że koszty centralnego ogrzewania lokalu zajmowanego przez pozwaną w okresie objętym sporem kształtują się w wysokości wskazanej w dołączonym do pozwu rozliczeniu. Rozliczenie to, któremu powódka przypisuje kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia, którego wysokość została ustalona na podstawie rozliczenia przeprowadzonego przez działającą na jej zlecenie powódki spółkę, nie została podpisana ani przez właściciela lokalu, ani przez inną upoważnioną osobę. Pomijając sam fakt niepodpisania rozliczenia to strona powodowa nie przedstawiła dokumentu, który wskazywałby sposób obliczenia należności za centralne ogrzewanie.

Stwierdzić przy tym także należy, że dokumenty księgowe Spółdzielni nie stanowią dowodu na istnienie roszczenia. Brak jest także regulacji, które nakazywałyby przyznać im przymiot wiarygodności co do tego, że ujęte w nich należności odpowiadają rzeczywistym kosztom związanym z użytkowaniem danego lokalu. Są to wyłącznie dokumenty prywatne, które zgodnie z art. 245 k.p.c. stanowią dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie o zawartej w nich treści. W razie sporu sądowego Spółdzielnia winna wykazać, że kwestionowane opłaty naliczyła prawidłowo, w sposób adekwatny do rzeczywistych kosztów.

Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa podnosiła, iż podpis lokatora na protokole odczytu podzielników Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 21 maja 2014r. nie został przez nią nakreślony.

Sąd na wniosek pełnomocnika powódki dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu grafologii W. K. celem ustalenia, czy podpis złożony pod treścią protokołu odczytu podzielników kosztów naniesiony został przez pozwaną B. K..

W myśl art. 278 § 1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron, co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii. Zatem dowód tego rodzaju winien być przeprowadzony przez osobę wskazaną przez sąd w toku postępowania. Kwestii o charakterze specjalnym nie może natomiast rozstrzygnąć opinia prywatna sporządzona na zlecenie strony poza postępowaniem sądowym. Pogląd taki wyrażany wielokrotnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego znalazł swój wyraz między innymi w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 kwietnia 2002 r. (w sprawie I CKN 92/00, opubl. LEX nr 53932).

Opinia biegłej z zakresu badań dokumentów W. K. jest jednoznaczna i wskazuje, że podpis w pozycji „podpis lokatora” na protokole odczytu podzielników kosztów Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z dnia 21 maja 2014r. nr ewidencyjny 11-03-014-008 nie został nakreślony przez B. K.. Badanie grafologiczne zostało przeprowadzone z zastosowaniem metody graficzno-porównawczej. Biegła w sporządzonej opinii wyjaśniła, że obraz zapisu dowodowego znacznie różni się od obrazu graficznego podpisów autentycznych, wskazując, że odmienna jest ich stylistyka, topografia wewnętrzna i zewnętrzna oraz parametry mierzalne metrycznie. Opinię biegłego Sąd uznał za wiarygodną i pomocną dla rozstrzygnięcia sprawy. Została ona sporządzona przez osobę mającą wiedzę fachową w tym zakresie. Opinia ta, zdaniem sądu jest jasna i pełna, a wnioski z niej płynące właściwie uzasadnione, zatem sąd nie miał postaw do odmowy jej wiarygodności i mocy dowodowej w sprawie. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, sąd uznał opinię biegłego za w pełni przekonującą.

Sąd miał przy tym na względzie, iż żadna ze stron po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego nie wносиła zastrzeżeń i nie składała nowych wniosków dowodowych. Stąd sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy dokonał ustaleń w oparciu o opinię biegłego.

W kontekście powyższego należy przyjąć, że podstawą rozliczenia pozwanej winy być wskazania układu pomiarowo-rozliczeniowego, czyli w omawianym przypadku protokół odczytu podzielników kosztów, podpisany przez pozwaną lub innego dorosłego domownika. Sam protokół, bez wspomnianego podpisu nie stanowi dowodu na wysokość kosztów ogrzewania. Dokument księgowy (rozliczenie, faktura itp.), tak jak każdy dokument prywatny, stanowi jedynie dowód tego, że określona osoba złożyła oświadczenie zawarte w tym dokumencie. Dlatego też dokumenty te, o ile nie zostały podpisane przez dłużnika, należy uznawać za dokumenty obejmujące wyłącznie oświadczenie wierzyciela.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak sentencji wyroku.